

Forfatter: Drachman, Holger Henrik Herholdt

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Drachman, Holger Henrik Herholdt (1876-03-05)

Citation: Drachman, Holger Henrik Herholdt: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Drachman, Holger Henrik Herholdt (1876-03-05)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 197. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000132.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Venezia.

Hotel Aurora. Riva degli Schiavoni.

5. Marts 76.

Hr. Cancelliraad Hegel.

De vil ventelig undskylde, at der er hengaaet en saa forholdsvis lang Tid inden jeg svarede paa Deres ærede og venskabelige Skrivelse i Slutningen af Januar. Jeg vedblev at opsætte Besvarelsen af Deres Tilbud etc., fordi jeg vedblev at omarbejde den Fortælling, hvorom det drejede sig. At jeg her ikke undlod at tage Hensyn til de venskabelige Raad i Deres Brev, følger af sig selv, og den Fortælling, der nu for c. 14 Dage siden blev fuldført og afsendt fra Munchen samtidig med at jeg selv gik syd paa over Alperne, er, tror jeg at turde sige, saa fri for alle Anstødspunkter, som De som Forlægger kan ønske Dem, og jeg som Forfatter kan være tjent med.

Min oprindelige Plan med flere Fortællinger samlet i et Hele modificerede jeg netop af ovenanførte Grund til een Fortælling, som under den fælles Titel: »En Overkomplet« optog de mindre i sig. Naturligvis er denne Fortælling fuld s. 198stændig ny og ikke engang de indflettede Digte deri har været forhen trykt. I Korthed sagt gaar Fortællingen ud paa at vise, hvorledes det netop i vor Tid gælder om at optage i sig det moralske Begreb om at arbejde ind i Verdensordenen som et nødvendigt Led i den hele Kæde og ikke give sin Natur og Tilbøjeligheder frit Spillerum — en i Sandhed moralsk Bog, der vil kunne læses endog af Skoledrenge . . . .

Hvad De skriver om Digtsamlingen overrasker mig noget. De forskellige Anmeldelser er efterhaanden af mine Venner bleven mig tilsendt, og de har jo gennemgaaende lydt gunstigt. Jeg stoler imidlertid selv fuldt og fast paa, at det ikke vil vare længe, inden Publikum er fuldstændig med mig, og at Samlingen da vil faa en tilsvarende pekuniær Værdi til dens æstetiske. Jeg støtter denne min faste Antagelse paa den for mig meget smigrende Omstændighed, som gennem Prof. Molbech er bleven mig meddelt, at jeg enstemmig blandt ti Ansøgere blev tilkendt det Ankerske Rejselegat i forrige Maaned. Dette vilde sikkert ikke være sket (mine litteraire Kvalificationer ude af Betragtning), hvis den raadende Opinion havde været imod mig.

Ligesom Begyndelsen af denne Rejse, jeg kan sige lige til dette Øjeblik næsten, udelukkende blev paaskyndet af mig for Sundhedshensyns Skyld, saaledes vil jeg nu, da jeg har faaet mit Helbred tilbage, ikke lade nogen Tid unyttet til at styrke denne gode Opinion for mig derhjemme ved saavidt muligt nevtrale Arbejder. Man trænger jo derhjemme i vort gode Danmark til unge og friske Dueligheder i Literaturen, og jeg lover ikke formeget, naar jeg selv har udset mig til en saadan.

Det Drama (men jeg beder Dem, Hr. Cancelliraad, foreløbig at lade dette være Dem og mig imellem), som jeg i forrige Aar med stadige Mellemlum syslede med, vil jeg nu atter for Alvor tage fat paa, saasnart jeg faar det fornødne Otium til sligt et uafbrudt Arbejde. Dette Otium maa De imidlertid skaffe mig ved at forstrække mig med et saa stort Honorarforskud, som vil kunne dække de Udgifter, jeg har haft og vil faa indtil jeg kan nyde godt af mit Legat, og jeg beder Dem derfor lade mig vide, om jeg kan gøre Regning paa i den nærmeste Tid at hæve et saadant Honorarforskud hos Dem af c. 500 Rdlr. Det forstaar sig, at jeg ikke vilde rette en saadan Anmodning til Dem, hvis jeg s. 199ikke følte mig sikker i min Sag paa det, som jeg i denne Sommer vil producere, og som jeg kun kan producere ved at spare mig for stadige Udenomsarbejder for at dække Udgifterne ved den Rejse, jeg har foretaget mig. Det var nødvendigt for mig, at jeg foretog den, og jeg har benyttet min Tid i München saa godt med grundige Scenestudier og under Samtaler med Ibsen, at jeg nu her under Italiens milde Luft kan sætte alle mine fysiske og intellektuelle Kræfter i Bevægelse paa et saadant dramatisk Arbejde, som da ventelig til Efteraaret vil kunne indleveres. At Stykket bliver fuldstændig neutralt, kan jeg iforvejen sige Dem, saaat der med Hensyn til dets Indhold og Anskuelser intet vil kunne lægges det ivejen fra Theaterbestyrelsens Side. Dog, som sagt, jeg beder Dem, Hr. Cancelliraad, at lade denne Meddelelse blive Dem og mig imellem, netop for ikke iforvejen at allarmere mulige Vedkommende. . . .

Jeg beder Dem modtage for Dem og Deres Hr. Søn min venligste Hilsen og forbliver

Deres ærbødige og forbundne
Holger Drachmann.